

Sygn. akt IV U 691/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasinski
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 maja 2016r. w S.

odwołania M. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

z dnia 19 stycznia 2015 r. Nr (...)

w sprawie M. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

o ustalenie podstawy wymiaru składek

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala podstawę wymiaru składek M. Ś. obliczoną od wynagrodzenia w miesiącu sierpniu 2014 roku w kwocie 3.493,21 (trzy tysiące czterysta dziewięćdziesiąt trzy 21/100) złotych i w miesiącu wrześniu 2014 roku w kwocie 2.186,64 (dwa tysiące sto osiemdziesiąt sześć 64/100) złotych.

Sygn. akt. IV U 691/15

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) dnia 19 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia M. Ś. u płatnika składek (...) Sp. z o.o. wynosi: w miesiącu sierpniu 2014r. na ubezpieczenia społeczne 1680 zł i na ubezpieczenie zdrowotne 1449,67 zł oraz w miesiącu wrześniu na ubezpieczenie społeczne 687,24 zł i na ubezpieczenie zdrowotne 593,02 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne M. Ś. została ustalona w celu umożliwienia uzyskania wyższych świadczeń przysługujących z tytułu zasiłku chorobowego, a tym samym była sprzeczna z zasadami współżycia społecznego, co zgodnie z art. 58 par.1 kc czyni te czynności prawne nieważnymi. Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona M. Ś. wnosząc o jej zmianę poprzez uznanie, że podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z podstawą wymiaru składek wynosząca 2500 zł netto.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona podniosła, że organ rentowy nie zakwestionował zgodnego zamiaru stron wyrażonego w umowie o pracę w świetle treści art. 65 kc. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że te same argumenty co w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczona M. Ś. zawarła w dniu 01.08.2014r. ze Spółką (...) umowę o pracę na czas określony do dnia 03.02.2015r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku koordynatora biura wydawnictwa z wynagrodzeniem 2500 zł netto. Pracę rozpoczęła w dniu 01.08.2014r. Umowa została rozwiązana w dniu 13.09.2014r. w drodze wypowiedzenia dokonanego przez pracodawcę. Umowa ta poprzedzona była umową o dzieło z takim samym wynagrodzeniem. Ubezpieczona świadczyła pracę w biurze wydawnictwa w W.. Do jej obowiązków należało zawieranie umów w imieniu Spółki, utrzymywanie kontaktów ze współpracownikami zewnętrznymi, obsługa programu komputerowego (...) dotyczącego spraw biurowo-magazynowych, współpraca z Poczta Polską w zakresie doręczania korespondencji i kolportażu miesięcznika (...). Ubezpieczona świadczyła pracę od godziny 9.00 do 17.00 od poniedziałku do piątku, a często też w soboty. Od 12. września 2014 roku ubezpieczona przebywała na zwolnieniu lekarskim z powodu depresji. Przed zatrudnieniem w Spółce (...) ubezpieczona pracowała w Ministerstwie Edukacji Narodowej od 01 listopada 2007 roku do 10 maja 2008 roku, w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...) od 15.05.2008 roku do 14 lutego 2009 roku oraz w (...) S.A. od 10 stycznia 2011 roku do 17 marca 2012 roku i w Spółce (...) od 01 stycznia 2014 roku do 02 czerwca 2014 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonej M. Ś. (k. 107v), dokumentów (k. 6 - 19), zeznania świadków: K. W. (k. 62v), W. Ł. (k. 98-98v), akt ZUS.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe pracowników stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych osiągniany przez pracowników z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy. Zgodnie z art. 20 cyt. Ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne wlicza się zgodnie z art. 81 ust. 1, 5 i 6 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. W ocenie Sądu Okręgowego argumentacja organu rentowego opiera się na szeregu domniemań i przypuszczeń, a nie faktów. Ubezpieczona szczegółowo wyjaśniła na czym polegała jej praca w spółce (...). Zeznania jej potwierdzili świadkowie. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonej i świadków, ponieważ są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. W ocenie Sądu Okręgowego organ rentowy nie przedstawił przekonujących dowodów na to, że umowa o pracę zawarta pomiędzy ubezpieczoną, a Spółką (...) naruszała zasady współzycia społecznego. Na wstępie należy zauważyć, że strony nie mogły przewidzieć, że ubezpieczona stanie się niezdolna do pracy po upływie półtora miesiąca od daty zatrudnienia. Niezdolność do pracy ubezpieczonej powstała na skutek choroby psychicznej (depresji). Brak jest logicznego uzasadnienia twierdzenia, że w momencie podpisania umowy o pracę pracodawca przewidywał wystąpienie tego rodzaju schorzenia u zatrudnianego pracownika. Lekarz medycyny pracy nie widział przeciwwskazań do zatrudnienia ubezpieczonej na powierzonym jej stanowisku (k.7). Skorzystanie z zasiłków ubezpieczenia społecznego, nie może być uznane za cel, którego osiągnięcie jest sprzeczne z prawem (wyrok Sądu Najwyższego z 9 sierpnia 2005r., III UK 89/05). W sprawie niniejszej można również powołać się na dorobek orzecznictwa dotyczący podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu stosunku pracy. Skorzystanie z ochrony gwarantowanej ubezpieczeniem społecznym jest legalnym celem zawierania umów o pracę (wyrok Sądu Najwyższego z 9 sierpnia 2005r., III UK 89/05). Może ono być nawet głównym motywem nawiązania stosunku pracy, zamiast wykonywania pracy na innych podstawach prawnych (wyrok Sądu Najwyższego z 9 sierpnia 2005r., III UK 89/05). Zawierając umowy o pracę strony kierują się różnymi motywami indywidualnymi, które należy odróżnić od *causae* czynności prawnej (typowego celu czynności prawnej). Między innymi, jak wskazał Sąd Najwyższy, zawarcie umowy

o pracę, choćby zmierzało do uzyskania zwolnienia od kosztów sądowych, czy uzyskania kredytu bankowego, nie jest obejściem ustawy (zob. powołany wyżej wyrok z 25 listopada 2004r., I PK 42/04; wyrok Sądu Najwyższego z 9 sierpnia 2005r. III UK 89/05). Podobnie takiego zarzutu nie można postawić umowie o pracę naruszającej art. 22 k.p., nawet gdy jej cel dyktowany był wyłącznie chęcią uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego (zob. powołany wyżej wyrok z 25 stycznia 2005r., II UK 141/04; wyrok Sądu Najwyższego z 9 sierpnia 2005r., III UK 89/05). W szczególności trudno uznać, że dążenie kobiety ciężarnej do uzyskania takiej ochrony jest sprzeczne z prawem. Przeciwnie jest to zachowanie rozsądne i uzasadnione zarówno z osobistego, jak i społecznego punktu widzenia (wyrok Sądu Najwyższego z 9 sierpnia 2005r., III UK 89/05).

Zdaniem Sądu Okręgowego wynagrodzenia za pracę na samodzielnym stanowisku w kwocie 2500 zł netto nie można uznać za nadmiernie wygórowane. Wręcz przeciwnie jest to wynagrodzenie skromne, plasujące się poniżej średniej krajowej. W żadnym razie nie można uznać, że wynagrodzenie w tej kwocie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. M. Ś. nie korzystała z zasiłku chorobowego kosztem innych ubezpieczonych. Przed zatrudnieniem w Spółce (...) świadczyła pracę u innych pracodawców, a od jej wynagrodzenia były odprowadzane składki. Ponadto zasada solidaryzmu społecznego na jakiej opiera się system ubezpieczeń społecznych polega na zapewnieniu środków utrzymania osobie ubezpieczonej w okresach, kiedy z powodu choroby nie może świadczyć pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ par. 2 kpc orzekł jak w wyroku.